

És a szív elengedheti a furcsa feláramló lökéseket, jó sokat,
ígérve távolból, megsemmisíti az örök szomjúságokat.

BIERNACZKY SZILÁRD FORDÍTÁSA

François Villon

Nagy Testamentum

[GRAND TESTAMENT]

22.

Jaj, siratom az eltékozolt ifjúságot,
mert míg az öregség utol nem ért,
mindenki másnál többet mulattam.
Az ifjúság osonva hagyott faképnél,
és nem gyalogszerrel indult újtára,
de nem is lóháton. Akkor hát hogyan?
Csak hirtelen, huss, elrepült,
én meg üres kézzel bámultam utána.

23.

Egyszer csak eltűnt, én meg maradtam,
búsan, züllötten, reménytelenül,
tapasztalást, tudást nem szereztem,
nincs se hűbéri, se fix jövedelmem.
Aki a családomban legszerényebb,
még az se ismer el rokonának,
és azért tagadja meg az atyafiságot,
mert nekem annyim sincs, mint őneki.

24.

Pedig nem szórtam én a pénzt soha,
se lakmározásra, se nyalánkságra,
szerelemfáltésből nem lettem áruló,
ilyesmit ne is vessetek a szememre,
nagy bajt én nem hoztam soha jó barátira,
ezt lehető legőszintebben állítom.
Védekezésül csak egyet mondhatok:
miért is gyónjon, akinek tiszta a lelke?

25.

Volt idő, amikor sokat szeretkeztem,
és szeretkeznék én örömmel ma is,
csak hát szomorúan, korgó gyomorral,
– ami jó, ha harmadában van tele –,
ugyan ki gondolna szexre?
Azt se bánom, ha ez kapóra jön annak,
kinek, mint a hordó, úgy tele a hasa;
mert jóllakottságtól lesz a tánc tüzes.

26.

Tudom jól, ha rendszeren tanulok
átdorbézolt fiatal éveimben,
és tisztességes emberként élem az életem,
ma már volna házam, puha ágyam.
De én, elvetemült csirkefogó,
nagy ívben kerültem az iskolát,
és most, hogy ezeket a sorokat írom,
érezem, hogy a szívem majd megszakad.

27.

Bizony – lehet, hogy nem kellett volna –,
de komolyan vettem a bölcs tanítását;
ezt mondja: „örülj az életnek, fiam,
míg fiatal vagy”; bár az is igaz,
hogy máshol meg egészen mást mond,
azt, hogy fiatalság és kora férfikor
– hiszen se többet, se kevesebbet nem állít –
merő tévelygés és ostobaság.

28.

Az életem olyan gyorsan elszelelt,
amilyen gyorsan lesznek semmivé
Jób szerint a vászon szélein
a kiálló szövetszálak, amikor
a takács egy szalmacsomó lángjával,
egy pillanat alatt leperzseli őket.
Ezért se félek semmi sorscsapástól,
a halállal úgymint minden véget ér.

29.

Hol van már a sok kedves jó barát,
 akikkel nemrég még együtt mulattam,
 a nagydumások és dalos kedvűek?
 Mennyit neveltünk, hogy ugrattuk egymást!
 Sokan közülük már merev halottak,
 eltűntek, mintha sose lettek volna,
 bár csak bocsánatot nyernének a mennyben,
 és üdvözülne az is, aki itt maradt.

30.

Egyesek földbirtokosok lettek,
 Istennek hála, dúsgazdag nagyurak,
 mások meg rongyokban koldulnak,
 és csak kirakatban látnak kenyeret.
 Páran kolostorba vonultak, egyesek
 celesztinusok lettek, mások karthauziak,
 lábukon combközépig ér a csizma,
 ilyen nagyok a különbségek köztük.

ÁDÁM PÉTER FORDÍTÁSA

